நிறுத்தவேண்டும். மாம்சமே பாவநிவாரணபலியாக ஆனது. மேலும் இயேசுவின் மாம்சமே மீட்கும்பொருளை ஏற்படுத்தினது, நம் மாம்சமல்ல. ஆனால் மீட்கும்பொருளின் விலைக்கிரயமானது, நீதியின் கரங்களில் ஒரு சேமிப்பாக வைக்கப்பட்டுள்ளது. இயேசுவின் தகுதியை உடைமையாகக் கொண்டு, நாம் அந்த உடைமையின் உடன் சுதந்திரர்களாக அவரோடுகூட இணைகின்றோம். எப்படியெனில் அவரோடு கொண்டிருந்த உறவின் அடிப்படையிலும், அவர் உடைமையாக்கின அனைத்தின்மேலும் நாம் கொண்டிருந்த ஆர்வமுமே காரணமாய் அமைந்தது. இவ்வாறு சபையானது இந்த மீட்கும்பொருளின் விலையில் பங்கேற்கமுடிந்தது. நாம் அவரது மணவாட்டிகளானபடியால், அவருக்கு உடன்சுதந்திரரானோம். மேலும் மீட்கும்பொருளின் விலைக்கிரயத்தின் அனுகூலங்களை, அவரோடுகூட இணைந்து, உலகத்துக்கு கொடுக்கஇருக்கிறோம்.

நாம் பாவநிவாரணபலியை உண்டாக்குவதில்லை. மாறாக மீட்கும்பொருளையே கடைப்பிடித்துவருகிறோம். பிரதான ஆசாரியரால் நாம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறோம் நமது மனித ஜீவியத்தை அவரே பலியிட்டு, நமக்காக அவரது புண்ணியங்களை அளித்ததில் இந்த ஏற்பு காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது. முடிவில் நம்மை ஒப்புக் கொடுக்கும் போது, நாம் புதுசிருஷ்டிகளாக பங்கேற்போம். புதிய சிருஷ்டி எதையும் தானாக அடைந்திருப்பதில்லை. ஆகவே தான் அடைந்ததாக எதையும் பலிசெலுத்தமுடியாது. மாறாக, மாம்சத்தை சிலுவையிலறைவதில் புதியசிருஷ்டி இயேசுவோடுகூட பங்கேற்பதோடு, இவை ஒவ்வொன்றும் பிதாவிடம் புண்ணியங்களை ஒப்படைக்கும்போதும் அவரோடு இணைந்திருக்கும்.

கேள்வி 29:– இயேசு பரத்துக்கு ஏறிச்சென்றபோது, மீட்கும்பொருளின் விலையை செலுத்தினாரென்றால், சபையாருக்கு பரிந்துபேசுபவராகி இருக்கக்கூடுமா? ஆம் எனில், எவ்வாறு ஆனார்?

பதில் :– இயேசு பரத்துக்கு ஏறிச்சென்றபோது, மீட்கும்பொருளின் விலையை முழுவதுமாக கொடுத்தாரென்றால், அது ஏற்கப்பட்டிருக்குமானால் அதன் விளைவுகள் ஆதாம் மற்றும் அவனது சந்ததியாரை உடனடியாக வந்தடைந்திருக்கும். அந்நேரத்தில் வாழ்ந்துவந்த சந்ததியார், அல்லது அந்நாள் துவங்கி வாழ்ந்து வருபவர்கள் தனிப்பட்ட விதத்தில் மீண்டுமாக பரீட்சைக்குள் சென்றிருந்து, அவர்களது அபூரணத்தினிமித்தமாக மரணத்துக்கு உட்பட்டிருப்பர். இயேசு அவரது ஆயிரவருட ராஜ்யத்தை ஸ்தாபித்து, புதிய உடன்படிக்கையின் ஏற்பாட்டின்படி தேவையான எல்லா உதவிகளையும் உடனடியாக அளிக்க துவங்காவிடில், இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையை சந்தித்து போராடி வெற்றிபெற முடியாது. ஆனால் சபையாரைப் பொருத்தமட்டில், எவ்விதமான ஏற்பாடும் செய்யப்பட்டிருக்கவில்லை. மனித குடும்பத்தின் அங்கங்களாக இருந்துவருகின்ற திருச்சபையாருக்கு, விசேஷமான எந்த வாய்ப்பும் கொடுக்கப்படவில்லை,. மீட்கும்பொருள் செலுத்தப்பட்டிருக்கிறபடியால், மனுக்குலத்திற்கெதிரான எல்லா கடன்களும் சரிக்கட்டப்பட்டுவிட்டன. ஆகவே மற்ற மனுக்குலத்தாரிலிருந்து வேறுபட்ட விதத்தில் சபை வகுப்பார் வழிநடத்தப்படுவதற்கான அவசியமிலலாமற்போய்விட்டது. எனவே உலக ஜனங்களுக்கு ஒரு பரிந்துபேசுபவருடைய தேவை அவசியமில்லாமற்போயிற்று.

கேள்வி 30 :– எப்பொழுது மீட்கும்பொருளின் விலை முற்றிலுமாக செலுத்தப்பட்டு, இறுதிப்பணி நிறைவேறும்?

பதில் :– சபை வகுப்பார் இரண்டாம் திரையைக் கடந்தபிறகு, மீட்கும்பொருளின் விலை முழுமையாக செலுத்தப்பட்டு, முழுமையாக நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கும். மாபெரும் பிரதான ஆசாரியன், தலையும் சரீரமும் சேர்ந்தநிலையில்(மாபெரும் பிரதான ஆசாரியரின் மகிமையடைந்த சரீரமாக அப்பொழுது சபை இருக்கும்), ஆதாமுக்கும் அவரது முழு சந்ததியாருக்கும் புதிய உடன்படிக்கையை முத்திரையிட்டு, அதை நடைமுறைப்படுத்துவர். அப்பொழுது மீட்கும்பொருள் கொடுத்தல் முடிவடைந்திருக்கும். ஆயினும், அந்நேரத்தில் ஒப்புரவாகுதலின் பணி முடிவுபெற்றிருக்காது. ஆயிரவருடயுகத்தின் வேலைகளில் இதுவும் சேர்க்கப்படும். மனப்பூர்வமாக கீழ்ப்படியும் மனுக்குலத்தாரை, பாவம் மற்றும் தேய்மானத்திலிருந்து விடுவித்து, தேவனோடு முழு ஒப்புரவாக்கி, இசைவாக்கும். ஆனால் இந்த புது உடன்படிக்கை செயல்படுத்தப்படுமுன்பாக, மனிதரை மறுசீரமைக்கும் பணி முறையாகத் துவங்குமுன், யேகோவாவுக்கு மீட்கும்பொருளின் தொகை முழுமையாக செலுத்தப்பட்டு, அவரால் ஏற்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். மீட்கும்பொருளின் பணியின் ஒருபகுதி, மனிதன் மரணத்திலிருந்து மீண்டுவருவது ஆகும் – ஓசியா 13:14.

அவருக்குத் தெரியும் !

நான்போகும் பாதை அவருக்குத் தெரியும்
பாதை காரிருள் ஆனால் என்ன?
கரடுமுரடாய் இருந்தால் என்ன?
புதர்கள் சூழ்ந்த பகுதியானாலும்
எதுவானாலும் என்ன?
அவரது கோல் தான் என்னைத் தேற்றுமே!
அவரது அன்பை தடுக்கும் அத்தனை சக்தியும் – அது
இனிமையாயினும் அருமையாயினும் நெருக்கமாயினும்
எதுவாயிருப்பினும்
பணிவன்புடன் நான் எடுத்திடுவேனே!
அவரது பாதம் சமர்ப்பணம் செய்வேன் – இது
அவருக்குத் தெரியும் என்பதே எத்தனை ஆனந்தம்!
என்னே கரிசனம் கரம்பிடித்து நடத்தி செல்லுமே!
பரலோக தேசம் நான் சேரும் மட்டுமே!
வழிநடத்துவார்; பத்திரமாகவேச் சேர்ந்திடுவாரே!

R 5882(R1591)

உயிர்த்தெழுந்த கிறிஸ்து
The risen christ

(இக்கட்டுரை அக்டோபர் 15, 1893ம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட உயிர்த்தெழுதல் என்று பெயரிடப்பட்ட கட்டுரையின் மறுபதிப்பு)

ஆதார வசனங்கள் :– 1கொரிந்தியர் 15:12–26
திறவுகோல் வசனம்:– நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவினாலே நமக்கு ஜெயங்கொடுக்கிற தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம் – 1கொரிந்தியர் 15:57

உயிர்த்தெழுதலின் போதனையைக்குறித்த மாபெரும் முக்கியத்துவம், 12–19 வசனங்களில் கூறப்பட்டுள்ளது நம்

கவனத்தை ஈர்க்கிறது. அப்போஸ்தலர் எல்லாவற்றிற்கும் முதலாவதாக முன்வைக்கிற, கிறிஸ்துவானவர் வேத வாக்கியங்களின்படி நமது பாவங்களுக்காக மரித்தார் என்ற மாபெரும் போதனை உயிர்த்தெழுதலின் போதனையோடு இரண்டறக் கலந்திருக்கிறது.

இயேசு மரித்தார் என்ற இந்த அடிப்படை போதனைமேல் நிலைநின்றே மற்ற போதனைகள் கட்டப்படுகின்றன. உணர்வூக்கம் கொண்ட அப்போஸ்தலரது மதிப்பீட்டில் இந்த போதனை மிகவும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. இது உண்மையல்ல என்றால், பிறகு என்போமானால், எந்த மனிதனுக்கும் தற்கால வாழ்க்கைக்கு அப்பால், வேற எந்த நம்பிக்கையும் இல்லை என்று வலியுறுத்திக் கூறுகிறார். உயிர்த்தெழுதலின் நம்பிக்கை இல்லாவிடில், சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிப்பது வீணாகும். அதை பிரசங்கிப்பவர்களும் போலி சாட்சிகளாகவே இருப்பர். கிறிஸ்துவின் மரணமும் வீணாகும். கிறிஸ்தவர்களது விசுவாசமும் விருதாவாகும். அவர்களுடைய நம்பிக்கை பைத்தியமாகிவிடும். உயிர்த்தெழுதல் மற்றும் அதன் வெகுமதிகளைப் பற்றிய கண்ணோக்கில் அமைந்த அவர்களது பலியின் ஜீவியம் இவ்வுலக ஜீவியத்தின் அனுகூலங்களையும், சிறு மகிழ்ச்சிகளையும் கொடுத்து, அவர்களை கொள்ளையாடும். இவ்வாறு தற்கால வாழ்க்கையின் எல்லா அனுகூலங்களை மட்டுமே அடைவர். மேலும் கிறிஸ்துவுக்குள் மரித்தவர்களும் அழிந்துபோயிருப்பார்கள். உயிர்த்தெழுதல் இல்லாமற்போனால், இப்படிப்பட்ட வீணான துக்கநிலைமையே நம்முடையதாயிருக்கும். அப்படியானால் கிறிஸ்து மரித்து, தமது உடைமையாக்கினதன் பலன்கள் நமக்கு கிடைக்கும் என்ற நிச்சயமிருக்காது. இது ஏற்றவேளையில் உணர்ந்து கொள்ளப்படும். நாம் நம் பாவங்களிலும் அதன் மரண தண்டனையின் கீழும் எவ்வித நம்பிக்கையுமின்றி இருந்திருப்போம். இதற்கும் மேலாக, உயிர்த்தெழுதல் இல்லையென்றால், ஈட்டுத்தொகை செலுத்தப்பட்டு, உயிர்த்தெழுதலை உடைமையாக்கியிருந்தும், ஒப்பந்தப்படி தேவன் தம் பங்கை நிறைவேற்றவில்லை என்றாகிவிடும்.

மீட்கும்பொருள் மற்றும் உயிர்த்தெழுதல் ஆகிய இந்த இரண்டு இணைஜோடியான போதனைகளின் மாபெரும் முக்கியத்துவம் 12 முதல் 19வரையுள்ள வசனங்களில் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் உண்மைத்தன்மை 20 முதல் 26 வசனங்களில் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதல் அநேக, மாறாத, தவறிழைக்காத ஆதாரங்களால் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது(வசனங்கள் 5முதல்8; அப்போஸ் 1:3). அவரது விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தால் எல்லோரும் மீட்கப்பட்டு, மரணத்திலிருந்து விழிப்பூட்டுவதோடு மட்டுமல்லாமல், விழுகையினால் இழந்துபோன எல்லா ஆசீர்வாதங்களையும் தயவையும், முழுமையான உயிர்த்தெழுதலின் வாய்ப்பையும் பெறுவார்கள். கல்வாரியில் முழு உலகத்தின் பாவத்திற்கென்றும் கொடுக்கப்பட்ட மீட்கும்பொருள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது என்ற நிச்சயத்தையே தேவன் எல்லா மனிதருக்கும் கொடுத்தார்(அப் 17:31). கொடுக்கப்பட்ட மீட்கும்பொருள் நம் சந்ததியினருக்கெதிரான நீதியின் சரிக்கட்டுதலை முழுமையாக நிறைவுசெய்தது. ஆதலால், அவர் தற்போது நீதிபரராயும், அவரை விசுவாசிக்கிற அனைவரையும் நியாயந்தீர்க்கிறவராயும் இருக்கமுடிகிறது– ரோமர் 3:26.

கிறிஸ்தவ மண்டலங்களிலுள்ள பல்வேறு விசுவாசப்பிரமாணங்கள் எதை அலட்சியப்படுத்துகிறது என்பதையும், அவர்களது போதனையில் இருந்த நேரடி முரண்பாடு என்ன என்று கவனிக்கவேண்டுமென்றும் 20ம் வசனம் கூறுகிறது. உயிர்த்தெழுப்பப்பட்ட கிறிஸ்துவே மரித்தோரின் முதற்பலன் என்றும், பரிபூரணத்தை அடையவும், நித்தியஜீவன் பெறவுமான உயிர்த்தெழுதலின் முழுமைத்தன்மையை முதலாவது ருசிபார்த்தவர் என்றும் போதித்த போதனையை கிறிஸ்தவர்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என பவுல் கூறுகிறார். கிறிஸ்துவுக்கு முன்பாக உயிர்த்தெழுதலடைந்தோர் அனைவரும் தற்காலிகமாகவே எழுப்பப்பட்டனர். மீண்டும் பழைய நிலைமையாகிய மரணத்துக்கு திரும்பினர். இதற்கு உதாரணமாக, லாசரு, யவீருவின் மகள், நயீன் விதவையின் மகன், மற்றும் சூனேமியாளின் மகன் போன்றோரை கூறலாம். இவர்கள்அனைவரும் உயிர்த்தெழுதலின் ஒரு பகுதியை மட்டுமே அடைந்ததற்கு உதாரணமாக விளங்குகின்றனர். தேவன் நியமித்தநாளின் ஏற்றவேளையில் தெய்வீக வல்லமையால் உயிர்த்தெழுதல் நிறைவேறித்தீரும் என்பதனை மனிதர்க்கு நிச்சயப்படுத்தவே இவை நிகழ்த்தப்பட்டன(அப் 17:31). இந்த உண்மையில் மறைந்திருக்கிற காரணத்தை இப்பொழுது கண்டடையவேண்டும். கிறிஸ்து முதலாவதாக உயிர்த்தெழுப்பப்பட்டாரென்றால், அவருக்கு முன்பாக ஒருவரும் உயிர்த்தெழுப்பப்படவில்லை. மேலும் மேற்கண்ட

வசனங்களில் காண்பிக்கப்பட்டவாறு, கிறிஸ்துவுக்குள் மரித்தவர்கள் உயிர்த்தெழுதலின் மூலம் ஜீவனுக்கு சீர்பொருந்தியிராவிடில், அவர்களும் கெட்டிருப்பார்களே. கிறிஸ்துவுக்குள் மரித்தவர்கள், கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகை வரைக்கும் இயேசுவுக்குள் நித்திரையிலிருப்போர், அவர்கள் மரிக்கும்போது ஒருவரும் பரலோகத்திற்கு ஏறிச் செல்லவில்லை என்பது தெளிவான காரியம். அவர்கள் மரித்திருந்தார்கள்,இயேசுவுக்குள் நித்திரையில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் நம்பிக்கையில் இளைப்பாறுகிறார்கள். அவர்கள் அழிவுக்குள்ளாயினர், அவர்களது உயிர்த்தெழுதலுக்கென்று நியமிக்கப்பட்ட நாள்வரைக்கும் அவர்கள் அதேநிலையில் இருக்கவேண்டும். கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையின்போது இயேசுவுக்குள் நித்திரையடைந்த அனைவரையும் தேவன் அவரோடுகூட கொண்டுவருவார்(1தெச 4:14). தாவீது பரலோகத்துக்கு ஏறிச்செல்லவில்லையே(அப்2:34). தானியேலும் காத்திருக்க வேண்டும். கடைசிநாட்களின் முடிவுவேளையில் அவர் தன் சுதந்திரவீதத்தைப்பெற எழுந்திருப்பார்(தானி12:13). ஆபிரகாம் தன் வாக்குத்தத்த தேசத்தை சுதந்தரித்துக்கொள்ள ஏற்ற சமயத்துக்காக காத்திருக்கவேண்டும். அந்த தேசத்தில் தன் பாதங்களை பதிக்கும் தன் உடைமையாக ஒருபோதும் ஆக்கிக்கொள்ளவில்லை(அப்7:5). யோபு இந்த தீமையின் நாளின் கோபம் கடந்துபோகும் வரைக்கும் காத்திருக்க வேண்டும்(யோபு14:12–15,21). ஸ்தேவான் தான் மரிக்கும்போது கண்ட விசுவாசத்தின் தரிசனம் நிறைவேறுவதற்கு காத்திருக்கவேண்டியிருந்தது(அப் 7:56). பவுலும் அவரோடுகூட கர்த்தரின் பிரசன்னமாகுதலை விரும்பும் எல்லோரும், எல்லாம் நிறைவேறித்தீருங்காலங்கள் வருமளவும் தங்களது விசுவாசத்தின் வெகுமதிக்காக காத்திருக்கவேண்டியிருந்தது– 2தீமோத் 4:8.

மேற்கண்ட வசனங்களின் போதனை பூரண இசைவுள்ளதாய் இருக்கிறது. ஆனால் கிறிஸ்துவ மண்டலங்களின் தற்போதைய இறையியல் கோட்பாடுகளுக்கு இது ஒத்திராமல், முரண்பாட்டை வருவிக்கிறது.. அவர்களது கோட்பாடுகளை பகுத்தறிவின்படி பார்க்கும்போது, உயிர்த்தெழுதலின் கருத்துக்கள் எதுவும் இடம்பெறவில்லை. ஒரு மனிதன் மரித்து பரலோகத்திற்கு செல்வானாகில், அங்கே அவனது சிறையிருப்பிலிருந்து சிலர் அழைக்கும்போது, அங்கு தன் அழிவுக்குரிய சரீரத்தை அடிக்கடி மாற்றிக்கொள்வதில் மகிழ்வானாகில், அதை விரும்பி அதன்மேல் நம்பிக்கையை வளர்த்து எவ்வளவுதூரம் முடியுமோ, அவ்வளவுக்கு நிலைத்துநிற்க பிரயாசப்படுவதும், பகுத்தறிவின்பெயரில் தன் சரீரத்தோடு மீண்டும் இணைவதும் நம்புவதற்கு இடமுண்டா ? அந்த நிலைமை பகுத்தறிவற்றதும், வேதவசனங்களின்ஆதாரமில்லாததும்நிலைநிற்காததுமாகும்.

21ம்வசனம் பெயர்சபைகளின் தற்போதைய இறையியல் கொள்கையை சமவலிமையுடன் எதிர்க்கிறது. மனுஷனாலே மரணம் வந்தபடியால், மனுஷனால் – மனிதராகிய கிறிஸ்துஇயேசுவால் , அவர் எல்லோரையும் மீட்கும்பொருளாக தம்மையே கொடுத்ததால், மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதலும் வந்தது என்று அவ்வசனம் அறிக்கையிடுகிறது. அவர்களது இறையியல் கோட்பாட்டின்படி, ஒரு தேவனுடைய பலியினால் மீட்பு உண்டாக்கப்பட்டது, மனிதனாலல்ல என்கிறது. ஆனால் வேத வசனங்களோ, சரிநிகர் சமானவிலை கொடுத்ததாக மிகத் தெளிவாக விளக்குகின்றன. நமது சந்ததியின் தலையாக இருந்த ஒரு மனிதனுக்கு, ஒரு மனிதனே பதிலீடாகிறார். அவரால் உண்டாக்கப்பட்ட மீட்பு, அவரது சந்ததியாரை மீட்டெடுத்ததாகும். துல்லியமாக அதே கொள்கையின்படி, அவரது விழுகை மற்றும் சாபம் நமக்கு பாவம் மற்றும் மரணத்தை சுமத்தியது. கிறிஸ்து இயேசுவாகிய அந்த மனுஷன், தம் முந்தைய மகிமைக்குரிய ஆவியின் ஜீவியத்தை விட்டு, பாவ மாம்ச சாயலாக மாறினார். இதைக்குறித்து கூறுகையில்,

"மரணத்தால் துன்பப்படுகிறவர்களுக்காக ஒரு சரீரத்தை நீர் எனக்காக ஆயத்தம் பண்ணினீர்"

தம்மை – தம் மாம்சத்தை, தம் மனித ஜீவியத்தை பலியாக்கியதன்மூலமாக நமது மீட்பு நிறைவேற்றப்பட்டது. அந்த பலி நிறைவேற்றப்பட்டதன் பலனாக, உன்னதங்களுக்கும் மேலாக தெய்வீக சுபாவத்திற்கு அவர் உயர்த்தப்பட்டார்.

''ஆதலால் தேவன் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அவரை உயர்த்தி, இயேசுவின் நாமத்தில் வானோர், பூதலத்தோர், பூமியின் கீழானோருடைய முழங்கால் யாவும் முடங்கும்படிக்கும்.. எல்லா நாமத்திற்கும் மேலான நாமத்தை அவருக்குத் தந்தருளினார்''.

அவர் உயிர்த்தெழுந்தபிறகு கூறியதாவது; பரலோகத்திலும் பூலோகத்திலும் சகல அதிகாரமும் எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர் பலிசெலுத்தியதற்கு வெகுமதியாக, தெய்வீக சுபாவத்திற்கு உயர்த்தப்பட்டு, வல்லமையும் அருளப்பட்டதென்றால், அவர் மனிதனாக இப்பூமிக்கு வருமுன் பெற்றிருந்த ஆவிக்குரிய மகிமை மற்றும் வல்லமை எவ்வளவு ஐஸ்வரியமாயிருந்தாலும், தம் மனித சுபாவத்தை பலிசெலுத்தியபிறகு, உயிர்த்தெழுதலில் இன்னும் அதிக தயாளத்தைப் பெற்றுக்கொண்டார். தெய்வீக சுபாவத்திற்கு பங்காளியாக்கப்பட்டதோடு, பிதாவின் மகிமையின் பிரகாசமும், அவருடைய தன்மையின் சொரூபமுமானார்(எபி 1:3). மனிதனாகிய கிறிஸ்துஇயேசு உலகத்தின் ஜீவனுக்காக தம் மாம்சத்தை(மனித சுபாவத்தை) கொடுத்தபோது (யோவான் 6:51), அதை மீண்டும் எடுக்காதபடிக்கு ஒரேவிசை ஒப்புக்கொடுத்தார். ஏனெனில் அது நமது மீட்புக்காக செலுத்தப்பட்ட விலைக் கிரயமாயிருந்தது. இதன் தொடர்ச்சியாக, அவர் மீண்டும் எழுப்பப்பட்டபோது, ஒரு புதிய சுபாவத்தில் அவரது ஜீவியம் நிலைபெற்றது, இதனால் நமக்கு கிடைக்கும் ஆதாயங்களுக்கு எவ்வித குறுக்கீடும் நேரிடவில்லை. மேலும், அவரது மரணத்தின் மூலம் அடிமைத்தனமாகிய பாவம் மற்றும் மரணத்திலிருந்து சட்டப்பூர்வமாக விடுவித்தார். இவ்வாறு மனுக்குலம் இழந்ததை மீண்டும் அடையச்செய்வதற்குத் தேவையான அபரிதமான வல்லமையை, தெய்வீக சுபாவம் கொடுக்கப்பட்டதன் வாயிலாக அடைந்தார்.

கிறிஸ்துவினுடையவர்கள் அனைவரும், அவரது பலியின்மேல் வைக்கும் விசுவாசத்தினால், அவரது மரணத்தின் ஆதாயங்களை பெற்று, ஏதேனில் தண்டனையாக இழந்துபோன நித்தியஜீவன் மற்றும் பரிபூரணத்தை முழு உயிர்த்தெழுதல் மூலம் மீண்டும் அடைகிறோம். உயிர்த்தெழுதலின் வரிசையில் கிறிஸ்து முதற்பலனாக இருக்கிறார். கிறிஸ்துஇயேசு மட்டும் அல்ல,

நாம் அறிக்கைபண்ணுகிற அப்போஸ்தலரும் பிரதான ஆசாரியருமாயிருக்கிற,தலையாகிய கிறிஸ்துஇயேசுவோடு–கூட, அவரது சரீரத்தின் எல்லா அங்கங்களும் உள்ளனர். முதலாம் உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பங்குள்ளவர்கள்பரிசுத்தரும் பாக்கியவான்களுமாவர். இந்த மகிமையான சரீரம் உயிர்த்தெழுதல் அடைந்தபிறகு, அவருடையவர்கள் எல்லாரும் அவரது பிரசன்னக்காலத்தில் (கிரேக்க மொழியில் – பரோசியா– பிரசன்னம், வருகைஅல்ல). ஜீவிக்கின்ற அவருடையவர்கள் அனைவரும் மகிமையடைவர். அவர் ஆளுகைசெய்யும் ஆயிரவருடம் முழுவதும் அவரது பிரசன்னத்தின் காலமாக இருக்கும். அக்காலப்பகுதியில், பிரேதக்குழிகளிலுள்ள (நல்லோர் மற்றும் தீயோர், நீதிமான்கள் மற்றும் அநீதர்) அனைவரும் அவரது சத்தம் கேட்டு, எழுந்துவருவார்கள். நன்மைசெய்தோர் ஜீவன்பெற உயிர்த்தெழுந்தும், தீமைசெய்தோர் நியாயத்தீர்ப்படைய உயிர்த்தெழுந்தும் வருவர் – கிரேக்கமொழியில் – கிரைசிஸ் – நியாயத்தீர்ப்பு – நித்தியதண்டனையல்ல(யோவான் 5:28–29). முந்தைய வகுப்பார் முழு உயிர்த்தெழுதலை – மனித பரிபூரணத்தை வெகுமதியாக உடனடியாக பெற்றுக்கொள்வர். பிந்தைய வகுப்பாரோ நியாயத்தீர்ப்படைய அல்லது நித்தியஜீவன் பெறும் பரீட்சைக்கு விழித்தெழுப்பப்படுவார்கள். அது அவர்கள் அனுகூலமடையும்படிக்கு சிறப்புரிமையாக இருந்து, அவரது ஒழுக்கங்களையும் கட்டுப்பாடுகளையும் கற்றுக்கொள்ள தங்களையே முழுமையாக அர்ப்பணித்து, கிறிஸ்துவுடையவர்களாக மாற வழிவகுக்கும். அவ்வாறு தங்களை அர்ப்பணிக்காதவர்களது பரீட்சை, 100 வருட தவணைக் காலத்தோடு முடிவடைந்து, இரண்டாம் மரணத்தில் மரிப்பார்கள், அதிலிருந்து மீள வேறுவழியில்லை(ஏசாயா 65:20). மரணத்திலிருந்து விழித்தெழுப்பப்பட்ட அனுபவத்தை எல்லோரும் அடைந்திருந்தாலும், கிறிஸ்துவையல்லாமல் ஒருவரும் பிழைத்திருக்கவோ, முழுமையாக உயிர்த்தெழவோ முடியாது. விழித்தெழுப்பப்படுவதே உயிர்த்தெழுதல் வழிமுறையின் முதல்படியாகும். மேலும், அவர்கள் முழுமையான உயிர்த்தெழுதலுக்கு தகுதியானவர்களா அல்லது தகுதியற்றவர்களா என்பதை நிரூபிக்கும். முழுமையான உயிர்த்தெழுதல் என்பது உண்மையான பரிபூரணம் மற்றும் நித்திய ஜீவன் ஆகும்.

''குமாரனை உடையவன் ஜீவனை உடையவன்; தேவனுடைய குமாரன் இல்லாதவன் ஜீவன் இல்லாதவன்'' – 1யோவா5:12

''குமாரனிடத்தில் விசுவாசமாயிருக்கிறவன் நித்திய ஜீவனை உடையவனாயிருக்கிறான். குமாரனை விசுவாசியாதவனோ ஜீவனைக் காண்பதில்லை. தேவனுடைய கோபம் அவன்மேல் நிலைநிற்கும்'' – யோவா 3:36.

கிறிஸ்து அடைந்த வெற்றியை 24 மற்றும் 25ம் வசனங்கள் நிச்சயப்படுத்துகிறது. அந்த வெற்றி எதை உள்ளடக்கினதெனில், எதிர்க்கும் ஒவ்வொரு வல்லமை மற்றும் அதிகாரத்தை முற்றிலுமாக கீழ்ப்படுத்தினதையும், அவரது தீர்மானத்தின்படி எல்லா எதிரிகளையும் அழிக்கிறார். அந்த எதிரிகள் தீமையானவைகளாய் இருந்தாலும், துரைத்தனங்கள் அதிகாரங்கள் வல்லமைகள் மற்றும் தனிப்பட்ட நபர்களாயிருந்தாலும் தம் பாதத்துக்கு கீழ்ப்படுத்துகிறார். மாபெரும் உபத்திரவக்காலத்தில், முதலாவது, எல்லாத் தீமைநிலைமைகளையும் நீக்குகிறார்(தானி 12:1). மேலும் அத்தீமை நிலையை நீக்கினதற்கு பதிலாக, நீதியின் நிலைமை மற்றும் சமாதானம் ஏற்படப் பண்ணுகிறார். உலகத்திற்கு தம் வெளிச்சம் மற்றும் சத்தியத்தைக்கொண்டு உலகத்தை நிரப்பி, தீமையின் நோக்கங்களையும் கொள்கைகளையும் நீக்கி, மனப்பூர்வமாய் கீழ்ப்படிகிற அனைவரது இருதயங்களையும் முறையான ஆவியால் புதுப்பிக்கப்படச் செய்கிறார். தம் சொந்த பரலோக வல்லமையை இயக்கி, எதிர்க்கிற ஒவ்வொரு வல்லமையையும் முழுமையாக ஜெயங்கொள்வதோடு, முழுமையாகவும் இறுதியாகவும் முடிவுக்குக் கொண்டு வருகிறார். எதிர்க்கிற ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட நபரையும் கீழ்ப்படுத்தி, இரண்டாம் மரணத்தில் அழிக்கிறார். அதிலிருந்து அவர்கள் மீண்டுவர வழியில்லை.

''எல்லாச் சத்துருக்களையும் தமது பாதத்திற்குக் கீழாக்கிப்போடும் வரைக்கும் அவர் ஆளுகைசெய்ய வேண்டியது''.

அந்த ஆளுகையின் காலம் ஆயிரம் ஆண்டுகளாக வரம்பு விதிக்கப்பட்டுள்ளது(வெளி20:6–10). அக்காலம் முடிவடையும்போது எதிர்க்கும் தனிப்பட்ட ஒவ்வொருவரும், அவர்களை வஞ்சிக்கும்படி வழிநடத்திச்சென்ற சாத்தானும், அக்கினிக்கடலில் அழிக்கப்படுவர். இதுவே இரண்டாம் மரணம்(வெளி 20:7–15). கடைசியாக அழிக்கப்படும் சத்துரு மரணம். இது, எதிர்ப்பாளர்கள் அழிக்கப்பட்ட இரண்டாம் மரணமல்ல, இதற்குமாறாக, ஆதாமுக்குள்ளான மரணம். இங்கு உபயோகிக்கப்பட்ட மொழிநடை, முரண்பாட்டை வருவிக்கக்கூடும். இரண்டாம் மரணத்தை அழிக்கஅல்ல, ஆதாமுக்குள்ளான மரணத்தை அழிக்கவும், அம்மரணத்தின் பிடியில் அகப்பட்டிருந்தவர்களை விடுவிக்கவுமே இயேசு வந்தார். இவ்வாறு எல்லோரையும் விடுவிக்க ஆயிரவருட அரசாட்சி முழுவதும் தேவைப்படும். நமது திறவுவசனத்தின் வார்த்தைகளை மீண்டும் நினைவுகூர்வோமாக – நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவினாலே நமக்கு ஜெயங் கொடுக்கிற தேவனுக்குஸ்தோத்திரம்.

R 5885

கிறிஸ்துவோடு நுகத்தடிக்குட்பட்டோர்
YOKE-FELLOWS WITH CHRIST

திறவுகோல் வசனம் : "நான் சாந்தமும் மனத்தாழ்மையுமாய் இருக்கிறேன். என் நுகத்தை உங்கள்மேல் ஏற்றுக்கொண்டு என்னிடத்தில் கற்றுக்கொள்ளுங்கள். அப்பொழுது உங்கள் ஆத்துமாக்களுக்கு இளைப்பாறுதல் கிடைக்கும். என் நுகம் மெதுவாயும், என் சுமை இலகுவாயும் இருக்கிறது என்றார்" – மத்தேயு 11:29,30

நம் கர்த்தர் இங்கு யூதர்களுக்கே இவ்வார்த்தைகளை கொடுத்தார். அவர் புறஜாதியாருக்கு போதிக்கவில்லை. ஏனெனில் அவர்களுக்கு தயவளிக்கும் காலம் இன்னும் அப்போது வந்திருக்கவில்லை. ஆகவே புறஜாதியாருக்கென்று அவர் அனுப்பப்படவில்லை.

காணாமற்போன ஆடாகிய இஸ்ரயேல் வீட்டாரை இரட்சிக்கவே அனுப்பப்பட்டேன் என்று அறிவித்தார். இஸ்ரயேலர் ரோம தேசத்தின் நுகத்தடிக்கு கீழ்ப்பட்டிருந்தனர். ஆனால் இந்த நுகத்தடியை நம் கர்த்தர் குறிப்பிட்டதாக நாம் எண்ணுகிறதில்லை. அவர்கள் மதத்தின்